

HR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 141. Op 16 januari 1941 namen de Metronome All Stars twee stukken op, het tweede was Count Basie's "One o'clock jump" ingeleid door de pianist zelf. De solisten na hem zijn Charlie Christian-electrische gitaar, J.C.Higginbotham-trombone, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon die zijn hele soloruimte gebruikt om één riff te blazen, Cootie Williams-trompet, Benny Carter-altsaxofoon Harry James-trompet en Benny Goodman-klarinet. "One o'clock jump".

plaat 1 Metronome All Stars: One o'clock jump (Count Basie)
A/4 - 3:24 - RCA Camden CON-122

"One o'clock jump" gespeeld door een groep musici geselecteerd door de lezers van het muziektijdschrift Metronome, naast de genoemde solisten zaten deze musici in het orkest: trompettist Ziggy Elman, trombonist Tommy Dorsey, altsaxofonist Toots Mondello, tenorsaxofonist Tex Benneke, bassist Artie Bernstein en drummer Buddy Rich. Het was een Victor-opname 16 januari 1941 in New York City gemaakt. 5 februari deed Charlie Christian mee aan een vrij merkwaardige session voor de heren Alfred Lion en Francis Wolff die toen ongeveer ^{twee} jaar met hun platenmerk Blue Note bezig waren. Hun interesse lag in die tijd nog bij wat oudere jazzmuziek, en na zijn eerste session met Lionel Hampton moest Christian nu voor de tweede keer onversterkte gitaar spelen. Het kwartet werd geleid door klarinettist Edmond Hall boogie-pianist Meade Lux Lewis werd veroordeeld tot het bespelen van een celesta en de fraaie bas-partijen kwamen van Israel Crosby. Ik heb één stuk uitgezocht, het eerste, "Jammin' in four".

plaat 2 Edmond Hall Celeste Quartet: Jammin' in four (Meade Lux Lewis)
A/A - 4:19 - Blue Note B-6505 K

"Jammin' in four", Edmond Hall-klarinet, Meade Lux Lewis-celesta, Charlie Christian-onversterkte gitaar, Israel Crosby-bas. 5 februari 1941 in New York City voor Blue Note dat toen 30 cm 78-toerenplaten uitbracht zodat stukken goed 4 ipv. 3 minuten konden duren. Charlie Christian nu weer vertrouwd met de versterker, maar wel ook weer in een ongebruikelijke omgeving, ~~met~~ de big band van Benny Goodman. 4 maart werden twee takes gemaakt van een eigen Christian-stuk, het werd door Jimmy Mundy gearrangeerd. Dit is de eerste take van "Solo flight".

plaat 3 Benny Goodman a/h Orchestra: Solo flight (Christian, Mundy, Goodman)
4/4 - 2:45 - CBS M 67233

"Solo flight" take 1, Charlie Christian-electrische gitaar en de band van Benny Goodman, Columbia, New York City 4 maart 1941. In de ritmesectie Johnny Guarneri-piano, Artie Bernstein-bas, Dave Tough-drums. De 13e was er opnieuw een Septet-session van Goodman, voor de leider arriveerde hielden de musici een soort jam-session waarbij ook wat riffs werden doorgenomen van daarna te spelen stukken. Een technicus heeft dat op de plaat gesneden en ^(die is) dit jaar 1982 ook compleet uitgebracht, eerder had Columbia/CBS er twee fragmenten uitgehaald, daarvan hoort u het tweede. Er wordt wat gerommeld in ^{de toonsoort} A, Christian gaat daarna over in F met het fûguur uit "A sm-o-o-oth one".

idem Benny Goodman a/h Sextet: Waitin' for Benny (Benny Goodman)
4/6 - 5:03 - idem

Deze muziek kwam als "Waitin' for Benny" op de plaat en nota bene al compositie van Goodman. Cootie Williams-trompet, Benny Goodman-klarinet, Georgie Auld-tenorsaxofoon, Johnny Guarneri-piano, Charlie Christian-electrische gitaar, Artie Bernstein-bas, Dave Tough-drums nu met ~~de~~ het afgewerkte produkt: de eerste take van "A sm-o-o-oth one".

plaat 4 Benny Goodman a/h Sextet: A sm-o-o-oth one (Benny Goodman)
A/2 - 3:19 - Philips B 07225 L

"A sm-o-o-oth one", eerste take. Het enige andere stuk dat bij deze session werd opgenomen was "Good enough to keep", nu uitgebracht als "Air mail special". De versie die u ~~he~~ hoort is een combinatie van take 1 en 2 waardoor er weer wat extra Christian te horen is.

plaat 5 Benny Goodman a/h Sextet: Air mail special (Jimmy Mundy, Benny Goodman, Charlie Christian)
A/6 - 4:29 - CBS 62387

"Air mail special", een montage van take 1 en 2 - het Benny Goodman Septet op 13 maart 1941 voor Columbia in New York City.

In Chicago deed vibrafonist Lionel Hampton op 8 april '41 zijn laatste kleine formatie-session voor Victor met Irving Ashby op elektrische gitaar, ik koos het allerlaatste stuk, maar dit moet nu het eind zijn van deel 141 in de NDS Jazzgeschiedenis, MdR.

plaat 6 Lionel Hampton a/h Orchestra: Three quarter boogie (Elliot, Fascinato)
B/laatst - 2:35 - RCA PM 42417 F

0 00 00 00 0

NA 90331

bou 51452

opn W.P. 22